

Dosarul nr. 3-3919/19

HOTĂRÎRE
În numele Legii

22 octombrie 2020

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediu Râșcani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Guzun

Corneliu

Grefier

Buzu

Ioana

examinând în ședință publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Graur Eugenia către Primăria mun. Chișinău privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție și achitarea plăților salariale și a prejudiciului moral,

constată:

La data de 18.09.2019, reclamanta Graur Eugenia s-a adresat în instanța de judecată către Primăria mun. Chișinău privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție și achitarea plăților salariale și a prejudiciului moral.

În motivarea cererii reclamanta a invocat că, la data de 25.07.2019 de către Primarul General Interimar Adrian Talmaci a fost emisă Dispoziția nr. 354/2-dc cu privire la eliberarea dnei Graur Eugenia din funcția de viceprețor al sectorului Centru. În motivarea demersului se face referire la demersul prețorului sectorului Centru Pavel Rusu nr. 416/03-12 din 25.07.2019, invocând ca argumentare juridică art. 22 alin.3) din Legea nr. 199/2010; art. 119 Codul muncii; art. 29 alin.2), art. 32 alin.1) și art. 34 alin.2) din Legea nr. 436/2006; art. 15 alin.1) pct.1) lit.b), alin.2) art. 16 alin.1), art. 20 alin.1), 4) cât și decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 3/1 din 04.07.2019, în dispozitivul actului indicat se dispune eliberarea dnei Eugenia Graur din funcția de viceprețor al sectorului Centru. În contextul celor indicate mai sus, exprimă reclamanta dezacordul cu actul administrativ emis, considerându-l ilegal și având un caracter abuziv, din următoarele motive. La data de 10.07.2019, de către reclamanta, reieșind din raporturile juridice de muncă avute cu instituția publică Primăria municipiului Chișinău, a fost depusă cererea privind acordarea concediului de odihnă anual, pentru perioada de activitate 2018-2019, începând cu 15.07.2019. În cadrul discuției verbale din 15.07.2019 avute cu Adrian Talmaci, ultimul a refuzat acordarea concediului anual de odihnă, nemotivând în niciun fel refuzul dat. Astfel, la data de 16.07.2019, cu nr. G-1975/19 ora 09:40 a fost depusă o cerere privind necesitatea explicării motivelor

refuzului de acordare a concediului de odihnă anual fiind indicate normele juridice definitorii prevăzute în Codul muncii. De menționat că, la data de 25.07.2019 ora 09:55 neavând un răspuns referitor la acordarea concediului anual de odihnă, de către reclamantă a fost depusă o petiție adresată Inspectoratului de Stat al Muncii privind necesitatea intervenirii urgente a instituției vizate în situația descrisă mai sus până la ora depunerii petiției susmenționate neavând niciun răspuns la cererea de acordare a concediului anual de odihnă. La data de 26.07.2019 ora 11:35, în momentul aducerii la cunoștință a dispoziției de eliberare a reclamantei, răspunsul privind cererea de acordare a concediului anual de muncă și cererea repetată nu a parvenit. În situația create, reclamanta a indicat asupra acestui fapt direct pe dispoziția care i-a fost adusă la cunoștință. După care, a fost informată de personalul secției secretariat din cadrul Preturii sect. Centru că în adresa reclamantei a parvenit un răspuns. Un răspuns evaziv la solicitarea de concediu anual prin care se indică asupra faptului că anume reclamanta a refuzat acordarea a 14 zile calendaristice de concediu de odihnă anual. Remarcă reclamanta că, în cererea inițială a fost indicat 35 zile calendaristice. În acest context, la data de 14.08.2019 ca urmare a petiției cu indicele G-933/19 Inspectoratul de Stat al Muncii constată încălcarea raporturilor juridice, la fel, a întocmit proces-verbal de control cu prescripții obligatorii, la fel, în scrisoare se indică și asupra ilegalității eliberării din funcție. În continuarea circumstanțelor descrise la data de 21.08.2019 cu indicele de intrare G-1975/3/19, în cancelaria Primăriei municipiului Chișinău a fost înregistrată cererea prealabilă depusă de reclamantă cu solicitarea de anulare a Dispoziției nr. 354/2-dc din 25.07.2019. La data de 28.08.2019 reclamantei i-a fost oferit răspuns la cererea prealabilă de respingere a pretenției. La data de 09.09.2019 de către Inspectoratul de Stat al Muncii reclamantei i-a fost expediată copia procesului-verbal din 09.08.2019, prin care a fost constatată încălcarea prevederilor legale referitoare la acordarea concediului de odihnă anual. În atare circumstanțe, reieșind din argumentarea instituției de control, reclamanta constată ilegalitatea actului administrativ emis de către Primăria municipiului Chișinău, fiind încălcate principiile generale de protecție a muncii. În drept, reclamanta își întemeiază pretențiile pe prevederile art.art. 122 alin.2) Codul muncii; art. 15 alin.1) din Legea nr. 199/2010.

Solicită reclamanta Graur Eugenia, în cererea de concretizare a pretențiilor, anularea Dispoziției Primarului General al mun. Chișinău nr.354/2-dc din 25.07.2019 ”Cu privire la eliberarea dnei Eugenia Graur din funcția de viceprețor al sectorului Centru”, ca fiind ilegală; restabilirea lui Graur Eugenia în funcția de viceprețor al sectorului Centru, mun. Chișinău; încasarea de la Primăria mun. Chișinău în beneficiul lui Graur Eugenia salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă; repararea prejudiciului moral (f.d.20).

Prin încheierea din 22.10.2020, acțiunea reclamantei Graur Eugenia, în partea ce ține de repararea prejudiciului moral, a fost declarată ca fiind inadmisibilă (f.d.68).

În ședința de judecată, reclamanta Graur Eugenia și reprezentantul acesteia, avocatul Cibric Ruslan, au susținut cererea de chemare în judecată, pe motivele de fapt și de drept invocate în aceasta.

Reprezentantul pârâtei Primăria municipiului Chișinău în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință. A menționat că, reclamanta, prin cererea adresată Primăriei municipiului Chișinău la data de 10.07.2019 cu privire la acordarea concediului de odihnă de 35 zile, prin rezoluția aplicată de Primarul General interimar pe fișa de control se indică cert că acesta nu a refuzat acordarea concediului de odihnă, dar i-a propus acordarea concediului pentru 14 zile calendaristice ținând cont de volumul de lucru. Ulterior, la data de 25.07.2019, prin scrisoarea Primăriei municipiului Chișinău nr. G-1975/2/19 din 25.07.2019 Graur Eugenia a fost informată precum că Primăria municipiului Chișinău a examinat petiția acesteia înregistrată cu nr. G-1975/2/19 din 16.07.2019 și refuzul de acordare a concediului anual de odihnă în întregime pentru perioada 18.10.2018-17.10.2019 se argumentează prin intensitatea în perioada estivală a activităților din domeniul social-economic pe care îl gestionează. Astfel, la 11.07.2019 reclamantei i s-a propus acordarea concediului anual de 14 zile calendaristice, pe care ultima nu l-a acceptat. Prin urmare, la data de 25.07.2019 Primarul General interimar a emis Dispoziția nr. 354/2-dc prin care a fost eliberată Graur Eugenia din funcția de vicepreședinte al sectorului Centru. Consideră reprezentantul pârâtei absolut întemeiată și legală Dispoziția Primarului General interimar, contestată de reclamantă. Mai mult, dispoziția contestată a trecut notificare la Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și nu a fost contestată în instanța de judecată, ceea ce denotă că a fost legal emisă. În drept, reprezentantul Primăriei municipiului Chișinău își întemeiază poziția pe prevederile art.22 alin.3) din Legea nr. 199/2010; art. 119 Codul muncii; art. 29 alin.2), art. 32 alin.1), art. 34 alin.2) din Legea nr. 436/2006; art. 15 pct.1) lit.b) alin.2), art. 16 alin.1), art. 20 alin.1), 4); art. 22 alin.3) din Legea nr. 199/2010; art. 20 alin.1) alin.4) din Legea nr. 136/2016 (f.d.23-25).

Audiind părțile, apreciind argumentele acestora întru susținerea pretențiilor formulate și obiectiilor înaintate și ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea reclamantei, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art.93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1),

fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu art.224 Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e). Dacă la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care ea este real posibilă.

Conform art. 26 al Legii privind administrația publică locală, primarul este autoritatea reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale și executivă a consiliului local. El participă la ședințele consiliului local și are dreptul să se pronunțe asupra tuturor proiectelor și problemelor supuse dezbaterilor, fără drept de vot. Primarul și viceprimarii cad sub incidența Legii privind statutul alesului local. Consiliul local, la propunerea primarului, decide instituirea funcției de viceprimar și stabilește numărul de viceprimari care vor asista primarul în exercitarea atribuțiilor sale. În funcția de viceprimar poate fi aleasă orice persoană, inclusiv din rîndul consilierilor. Viceprimarii exercită atribuțiile stabilite de primar și poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

Conform art.29 alin.(1), lit.c) al aceleiași Legi, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întîii, stabilite la art.4 alin.(1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul exercită în teritoriul administrat următoarele atribuții de bază: numește, stabilește atribuțiile și încetează raporturile de serviciu sau de muncă cu șefii de subdiviziuni, de servicii, de întreprinderi municipale din subordinea autorității administrației publice locale

respective, personalul primăriei, conduce și controlează activitatea acestora, contribuie la formarea și reciclarea profesională.

Conform art.20 a Legii nr. 136, pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de către primarul general, în condițiile Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Pretorul este reprezentant al primarului general în sector și se conduce în activitatea sa de legislația în vigoare, dispozițiile primarului general și regulamentul de organizare și funcționare a preturii. Pretorul este asistat de către vicepretori, care sînt persoane cu funcții de demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului. Încetarea înainte de termen a mandatului pretorului și vicepretorului are loc în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Conform art.22 al Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, exercitarea mandatului încetează în caz de: a) expirare a termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen; b) stabilire, prin actul de constatare rămas definitiv, a încheierii directe sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luării sau participării la luarea unei decizii fără soluționarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislației privind reglementarea conflictului de interese; c) nedepunere a declarației de avere și interese personale sau refuz de a o depune, în condițiile art.27 alin.(8) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate; d) dispunere de către instanța de judecată, prin hotărîre irevocabilă, a confiscării averii nejustificate. În cazul demnitarului ales, încetarea înainte de termen a mandatului are loc în condițiile prevăzute de legislația specială ce reglementează activitatea demnitarului respectiv. În cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție. Dispozițiile alin.(3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit că, prin Dispoziția Primarului General interimar al municipiului Chișinău nr.354/2-dc din 25.07.2019, reclamanta Eugenia Graur a fost eliberată din funcția de vicepretor al sectorului Centru (f.d.9).

Nefiind de acord cu dispoziția dată, reclamanta a contestat-o cu cerere prealabilă la data de 21.08.2019 (f.d. 5-7), iar, la data de 28.08.2019, Primarul General interimar a expediat în adresa reclamantei răspuns la cererea prealabilă, prin care reiterează legalitatea dispoziției contestate (f.d.10).

Astfel, instanța reiterează că, conform dispoziției nr.354/2-dc din data de 25.07.2019, în temeiul demersului dlui Rusu Pavel, pretorului sectorului Centru și în conformitate cu art.art. 22 alin.3) din Legea nr. 199/2010; art. 119 Codul muncii; art. 29 alin.2), art. 32 alin.1), art. 34 alin.2) din Legea nr. 436/2006; art. 15 pct.1) lit.b) alin.2), art. 16 alin.1), art. 20 alin.1), 4); art. 22 alin.3) din Legea nr. 199/2010; art. 20 alin.1) alin.4) din Legea nr. 136/2016, primarul general interimar a dispus eliberarea din funcția de vicepretor a sectorului Centru a reclamantei Graur Eugenia.

Conform cererii de chemare în judecată și în ședința de judecată s-a invocat lipsa temeiului de drept de eliberare din funcție a reclamantei, afirmație la care reprezentantul pârâtului a menționat despre lipsa necesității temeiului de drept, odată ce dreptul de a numi în această funcție este a primarului, corelativ acestuia îi aparține și dreptul de eliberare din funcție referindu-se în special la prevederea art.22 a legii 199 conform căreia - în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție. Iar, motivarea actului dat este suficientă, în opinia reprezentantului Primăriei municipiului Chișinău prin indicarea temeiurilor de drept.

Instanța de judecată apreciază critic această poziție a pârâtei din următoarele considerente.

În primul rând, se indică că, art.20 al Legii nr.136 statuează că, pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de către primarul general, în condițiile Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Pretorul este reprezentant al primarului general în sector și se conduce în activitatea sa de legislația în vigoare, dispozițiile primarului general și regulamentul de organizare și funcționare a preturii. Pretorul este asistat de către vicepretori, care sînt persoane cu funcții de demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului. Încetarea înainte de termen a mandatului pretorului și vicepretorului are loc în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Iar, art.22 alin.(3) al Legii nr.199 prevede că, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

În speță, acest administrativ constituie dispoziția nr.354/2-dc din data de 25.07.2019, contestată la caz.

Din norma dată, se implică că, demiterea/eliberarea din funcție a vicepretorului se face prin act administrativ. Astfel, este greșită abordarea pârâtului precum că, pentru aceasta este suficient invocarea temeiului conform legii 199

indicat supra fără careva temei material (de fond), or, regula valabilității actului administrativ stabilește contrariul.

Astfel, titlul III din Codul administrativ stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora.

Așa, unul din elementele de legalitate formală ale unui act administrativ este motivarea.

Conform art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferente de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Aici, instanța consideră necesar de a menționa că, art.2 alin.(2) Cod Administrativ, stabilește că, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Respectiv, deși este un domeniu specific de activitate, care ar implica simetria juridică, actul administrativ emis în această activitate administrativă nu poate deroga de la condițiile pentru aceasta stabilite de codul administrativ, deoarece acest fapt nu este absolut necesar și contravine principiilor codului administrativ. Aceasta și pentru a asigura stabilitate în zona respectivă de activitate. Or, în caz contrar, aplicând simetria juridică și fiind de ajunsă atribuția și dorința de demitere a organului ce a emis actul de numire în funcție, se riscă încălcarea drepturilor persoanei, care nu are nici o pârghie și rezultat al legitimei așteptări de exercitare a atribuțiilor pentru întreaga perioadă a mandatului, fiind expus oricând la posibilitatea de a fi demis, fără să existe alte temeiuri de drept, faptice pentru aceasta, reducându-se doar la atribuția emitentului și dreptul de a acționa în așa mod.

Mai mult că, înainte de toate, persoana cu demnitate publică care poate fi demisă conform modului din actul administrativ contestat la caz, este un angajat care are anumite garanții, de care nu se poate folosi, ceea ce este inadmisibil.

Respectiv, se reiterează cu certitudine că, pentru demiterea, eliberarea din funcție a funcționarului cu demnitate publică, la caz, a vicepreședintelui, este necesar să se respecte condiția de motivare a actului administrativ emis în acest sens, și, nu doar dreptul potestativ (dorință) al pârâtului.

La caz, se constată doar o enumerare a normelor de drept ce dă posibilitatea și confirmă atribuția primarului de a acționa în acest sens, fără să se indice temeiurile de fapt pentru aceasta. Iar, această circumstanță implică lipsa condiției de

valabilitate formală a actului administrativ emis în așa mod și necesitatea aplicării sancțiunii juridice pentru aceasta.

De asemenea, instanța consideră necesar de a menționa că, art.137 Cod administrativ reglementează dreptul discreționar al autorității cu mențiunea că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Respectiv, se indică că, aici, dreptul discreționar al autorității nu poate fi reținut, or acest drept discreționar implică soluția/efectele actului administrativ, adică autoritatea poate să-l aleagă din mai multe soluții, dar nu implică dreptul de a acționa într-un anumit mod. Adică, emiterea actului contestat la caz, nu poate fi reținut ca valabil prin prisma exercitării dreptului discreționar, ultimul aplicându-se referitor la identificarea unei soluții din mai multe date de lege, dar nu prin acționarea într-un anumit fel doar prin prisma deținerii atribuțiilor date și prin aplicarea simetriei juridice.

În acest sens, odată ce codul administrativ stabilește elementele de formă a actului administrativ, aceasta implică obligativitatea întrunirii lor, iar în caz contrar se atestă existența circumstanțelor de anulare a actului administrativ.

La caz, se constată cu certitudine că, în primul rând actul administrativ discutat este emis fără o motivare de drept. Aceasta implică necorespunderea rigorilor legale - de legalitate formală, și, necesitatea aplicării consecințelor pentru aceasta, de anulare a lui.

În altă ordine de idei, se indică că, în actul administrativ contestat la caz, se menționează prevederile legale ce au determinat soluția și se enumeră ca fiind temei de fapt al actului, demersul pretorului.

Și anume, la materialele dosarului a fost prezentată nota informativă a pretorului sectorului Centru nr.416/03-12 din data de 25.07.2019 (f.d.35). Conform conținutului acesteia, pretorul aduce la cunoștința primarului general interimar faptul neimplicării în activitatea Preturii conform competențelor a reclamantei. La fel, se invocă neconlucrarea în subdiviziunile de resort pe domeniile gestionate și nesoluționarea operativă a problemelor apărute.

Astfel, din reținerea prevederilor codului administrativ, pe lângă elementul de legalitate formal, actul administrativ mai implică și elementul de fond, material. La caz, acesta ar implica circumstanțele de fond invocate în nota informativă a pretorului.

În același context, instanța indică că, potrivit art.44 CA, participanți la procedura administrativă sînt: autoritatea publică, orice persoană fizică și juridică care a solicitat inițierea procedurii sau în privința căreia procedura a fost inițiată,

precum și orice altă persoană atrasă de autoritatea publică în procedura administrativă. Totodată, art.70 CA reglementează că, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Din analiza notei informative a pretorului și a actului administrativ contestat, se implică că, acestea datează ambele cu 25.07.2019, și, că, autoritatea nu a inițiat procedura administrativă și, în special, nu a informat reclamanta despre actul denunțător în privința sa și necesitatea depunerii explicațiilor. Această situație implică încălcarea a procedurii administrative, care la fel, afectează legalitatea actului administrativ- în special, când reclamantei nu i s-a dat posibilitatea să explice faptele imputate ei, iar în așa mod, pârâtul doar a indicat formal temeiurile de fapt ale emiterii actului fără să le cerceteze, analizeze și motiveze în actul emis.

Iar, din explicațiile reclamantei din ședința de judecată și cele anexate la dosar urmare a rezoluțiilor pretorului, se atestă expres lipsa încălcărilor date, o invocare decât formală a acestora din partea pretorului și întreprinderea măsurilor corespunzătoare de către reclamantă, ținând cont de atribuțiile funcției și domeniul specific de activitate, care necesită implicarea mai multor persoane. Și, în așa mod, se atestă că, executarea indicațiilor, activităților date implică timp, care nu este imputabil reclamantei, ci specific domeniului de reglementare și surselor materiale și umane necesare a fi implicate.

În concluzia celor indicate supra, instanța reiterează despre nerespectarea de către pârât a procedurii administrative, mai bine zis, neinițierea procedurii administrative, omisiunea de a anunța reclamanta, de a i se cere explicațiile de rigoare, or, în așa mod, nu s-a asigurat nici acest aspect al legalității formale a actului administrativ analizat. Mai mult, instanța constată lipsa încălcărilor invocate conform notei informative, din contra, din explicațiile reclamantei conform conținutului de la materialele dosarului și cele date în ședința de judecată, se constată cu certitudine lipsa circumstanțelor date. Iar, în așa mod, se implică lipsa și a elementului material/de fond de legalitate a actului administrativ, contestat la caz.

Respectiv, în așa mod, se constată temeinicia primei solicitări a reclamantei și soluția de admitere a acesteia, cu anularea Dispoziției Primarului General al mun. Chișinău nr.354/2-dc din 25.07.2019 ”Cu privire la eliberarea dnei Eugenia Graur din funcția de vicepretor al sectorului Centru”, ca fiind ilegală.

Mai mult, art.24 al legii nr.199 stabilește expres că, dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legilor ce reglementează activitatea persoanei cu funcție de demnitate publică- aceasta implicând posibilitatea aprecierii legalității actelor administrative emise în privința demnitarilor și prin prisma normelor codului muncii concomitent cu elementele

stabilite de codul administrativ. Iar, acestea implică necesitatea existenței temeiurilor materiale, de fond și formale, pentru emiterea actului de concediere, demitere.

Tot din perspectiva normei enunțate idem, instanța va analiza celelalte solicitări ale reclamantei, după cum urmează.

Conform art. 89, alin. (1) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Astfel, înregistrându-se la caz, situația de eliberare/demitere nelegitimă din serviciu a reclamantei, în baza unui act administrativ emis contrar prevederilor legale, și, urmare a soluției de anulare a acestuia, se implică necesitatea restabilirii stării anterioare emiterii unui astfel de act – de restabilire în serviciu a reclamantei, aceasta implicând temeinicia și a celei de a doua solicitări a reclamantei – de restabilire în funcție, ceea ce, corespunzător, implică soluția de admitere a acesteia.

În consecință subsecventă, se implică și necesitatea încasării de la Primăria mun. Chișinău în beneficiul lui Graur Eugenia a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

Or, conform art.90, alin.(1) și (2) Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

În concluzia celor indicate supra, se reiterează despre soluția de admitere a cererii reclamantei cu anularea Dispoziției Primarului General al mun. Chișinău nr.354/2-dc din 25.07.2019 ”Cu privire la eliberarea dnei Eugenia Graur din funcția de vicepreședinte al sectorului Centru”, ca fiind ilegală; dispunerea restabilirii lui Graur Eugenia în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru, mun. Chișinău și încasarea de la Primăria mun. Chișinău în beneficiul lui Graur Eugenia salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

Subsecvent instanța notează că, în temeiul art. 256 alin. 1) lit. d) Cod de procedură civilă, în partea încasării salariului pentru lipsa forțată la locul de muncă, prezenta hotărâre urmează să fie supusă executării imediate, în mărime a unui salariu, totodată, potrivit alin.2) al aceluiași articol, hotărârea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat, la fel, urmează a fi executată imediat.

În conformitate cu art. 224 alin.1) lit. a), c) Cod administrativ, art. 256 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de Graur Eugenia către Primăria mun. Chișinău privind anularea actului administrativ, restabilirea în funcție și achitarea plăților salariale, se admite.

Se anulează Dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr.354/2-dc din 25.07.2019 ”Cu privire la eliberarea dnei Eugenia Graur din funcția de viceprețor al sectorului Centru”, ca fiind ilegală.

Se dispune restabilirea lui Graur Eugenia în funcția de viceprețor al sectorului Centru, mun. Chișinău.

Se încasează de la Primăria mun. Chișinău în beneficiul lui Graur Eugenia salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

Hotărârea, în partea încasării unui salariu mediu pentru absența forțată de la muncă, se execută imediat.

Hotărârea, în partea restabilirii Eugeniei Graur în funcția de viceprețor al sectorului Centru, mun. Chișinău, se execută imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător
Corneliu

Guzun